

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către Berezovschi Adrian în numele inculpatului Badan Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Badan Ion **Xxxxxx**, *născut la XX.XX.XXXX, originar și domiciliat în mun. Xxxxxxxx, str. Xxxxxx nr.Xx, ap. X.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.12.2015 – 04.05.2016;

Instanța de apel: 25.05.2016 – 07.10.2016;

Instanța de recurs: 26.12.2016 – 01.02.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 04 mai 2016, adoptată în procedură simplificată prevăzută la art. 364/1 Cod de procedură penală, Badan I. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 4500 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Cojocaru B. a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul lui Badan I. în beneficiul părții vătămate suma de 30 200 lei cu titlul de cheltuieli pentru tratament, suma de 3 000 lei cu titlul

de cheltuieli pentru asistența juridică și suma de 20 000 lei cu titlul de prejudiciu moral, în total suma de 53 200 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Badan I. la 24.09.2015, aproximativ la orele 22:20 min., aflându-se la etajul 3 în scara blocului locativ amplasat str. XXXXXXX, nr.X/X, mun. XXXXXXX, a inițiat un conflict cu Cojocaru B., în timpul căruia i-a aplicat ultimului o lovitură pe suprafața corpului. Ca rezultat, Cojocaru B. a căzut, lovindu-se în regiunea capului de balustrada de protecție a treptelor, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.25391 din 26.10.2015, fractura corpului osos zigomatic pe dreapta cu deplasare, hemosinuză pe dreapta, echimoză la nivelul pavilionului pe dreapta, echimoză cu excoriație la nivelul buzei superioare, care au apărut în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, iar în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, adică *vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat și avocatul Berezovschi A. în numele inculpatului.

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit căreia Badan I. să fie condamnat în baza art. 157 Cod penal, la un an închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, executarea acesteia să fie suspendată pe un termen de probă de 3 ani.

De asemenea, a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată cu încasarea de la inculpat a sumei de 30 200 lei cu titlul de cheltuieli pentru tratament, a sumei de 3 000 lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică și cu titlu de prejudiciu moral, suma de 100 000 lei.

În motivarea apelului, acuzatorul a invocat faptul că deși, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului Badan I. în baza art. 157 Cod penal, pedeapsa care a fost stabilită este prea blândă în coraport cu fapta săvârșită.

Astfel, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, care prevăd criteriile generale de individualizare a pedepsei, pedeapsa stabilită trebuie să fie echitabilă și în limitele fixate la sancțiunea normei incriminate.

Așadar, procurorul a indicat că prima instanță nu a luat în considerație faptul că deși, inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară pentru care legea penală prevede o pedeapsă cu închisoare până la doi ani, iar ca rezultat al săvârșirii infracțiunii victimei

i-a fost cauzată vătămarea corporală medie, care presupune dereglarea stării sănătății pe o perioadă îndelungată.

La fel, a accentuat că prima instanță nu a luat în considerație că, pedeapsa are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare prevenirea săvârșirii de către acesta a altor infracțiuni.

Mai mult ca atât, inculpatul are un comportament indiferent față de cele cauzate în urma săvârșirii infracțiunii și nici nu a contribuit la recuperarea prejudiciului cauzat.

Prin urmare, recurentul a considerat că pedeapsa stabilită nu a contribuit atingerea scopului pedepsei penale, și anume la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducare vinovatului.

Referindu-se la partea civilă a sentinței primei instanței, procurorul a menționat că instanța de judecată ilegal a admis doar parțial acțiunea civilă înaintată, stabilind cuantumul prejudiciului, atât material, cât și moral, prea mic în raport cu consecințele suferite de către partea vătămată.

În concluzie, procurorul a punctat că echitatea socială va fi restabilită doar după stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoare, iar executarea acesteia să fie suspendată condiționat.

3.2. Avocatul Berezovschi A. în numele inculpatului Badan I. a solicitat casarea parțială a sentinței primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acțiunea civilă înaintată să fie admisă în principiu, urmând să fie examinată în ordinea procedurii civile.

În argumentarea apelului declarat, recurentul a invocat faptul că prima instanța a pus la baza încasării cheltuielilor pentru tratament proba prezentată de către partea vătămată, și anume certificatul nr. 01-05/99 din 05.11.2015 în care sunt indicate toate cheltuielile de tratament suportate de către pacient.

În această situație, recurentul a menționat că certificatul menționat este eliberat de o instituție privată și nu demonstrează în nici un mod faptul achitării nemijlocite de către pacientul Cojocaru B. a sumei prevăzute în certificat, or o astfel de solicitare ar fi trebuie dovedită prin prezentarea bonului de plată eliberat în modul corespunzător.

Astfel, a considerat că prima instanță a admis cerințele părții vătămate neîntemeiat, acestea fiind bazate pe o probă nepertinentă și neconcludentă.

În continuare, referitor la încasarea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, avocatul a menționat că mărimea prejudiciului moral stabilită de către instanța de judecată este exagerată în raport cu urmările survenite.

Respectiv, prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale cât și specifice de evaluare a cuantumului acestor despăgubiri, prevăzute la art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, apelurile declarate au fost respinse, ca fiind nefondate cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate instanța de apel a indicat că în prima instanță cauza a fost judecată în procedură simplificată, în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, respectiv instanța de apel nu se va expune asupra stării de fapt și drept constatată de către prima instanță.

Așadar, referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 64 și 75 Cod penal, dar și prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilind o pedeapsă în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a accentuat că cauza a fost judecată în procedură simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea cu $\frac{1}{4}$ a limitei maxime de pedeapsă prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Tot aici, instanța de apel a indicat că la caz corect au fost stabilite circumstanțele atenuante, fapt ce a justificat aplicarea unei pedepse mai blânde decât închisoarea, prevăzute la sancțiunea art. 157 Cod penal.

În atare situație, instanța de apel nu a depistat careva motive pentru stabilirea pedepsei cu închisoarea, dacă sancțiunea art. 157 Cod penal prevede și pedepse alternative.

Prin urmare, instanța de apel a reținut concluziile prime instanței, precum că scopul pedepsei va fi atins și prin stabilirea inculpatului unei pedepse sub formă de amendă, iar argumentele procurorului invocate în sensul dat, au fost respinse ca fiind nefondate.

Cu privire la argumentele recurenților ce vizează acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că acestea sunt nefondate, din considerentele prima instanță a soluționat acțiunea civilă în conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe cu privire la soluționarea acțiunii civile, dat fiind faptul că mărimea despăgubirilor convenite părții vătămate este confirmată prin probele prezentate în ședința de judecată.

Astfel, soluția adoptată în partea prejudiciului produs prin infracțiune este întemeiată și pe deplin motivată.

6. Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Berezovschi A. în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acțiunea civilă să fie admisă în principiu urmând ca asupra acesteia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea recursului, recurentul invocă argumente similare care au indicate și în cererea de apel, și anume că prima instanță eronat a pus la baza încasării prejudiciului material, certificatul eliberat de o instituție medicală privată, care nu confirmă achitarea nemijlocită a sumei de bani indicate în actul dat.

De asemenea, recurentul nu este de acord cu stabilirea cuantumului prejudiciului moral încasat, indicând că acesta este prea exagerat în raport cu consecințele survenite în urma săvârșirii infracțiunii.

În drept, recurentul indică drept temei de casarea pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, prin care solicită declararea recursului inadmisibil, ca fiind neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală, corectă și motivată obiectiv.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Colegiul penal analizând conținutul recursului declarat constată că recurentul critică decizia instanței de apel doar în latura civilă, indicând că cuantumul prejudiciului moral și a celui material stabilit de către instanța de judecată este nejustificat.

Așadar, se remarcă recurentul nu contestă starea de fapt ce a fost stabilită de către instanțele de fond, acesta fiind de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și cu pedeapsa stabilită.

Astfel, ținând cont de cele invocate în recurs, Colegiul penal menționează că argumentele prescrise în recurs privind nesoluționarea justă a acțiunii civile de către instanțele de fond, sunt considerate ca fiind neîntemeiate, deoarece acțiunea civilă a fost soluționată de către prima instanță corect și în conformitate cu art. 387 Cod de procedură penală, din care motiv soluția dată a fost susținută și de către instanța de apel.

În continuare, se indică că instanța de apel corect a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanței referitor la stabilirea cuantumului despăgubirilor cuvenite, indicând că acesta este bine determinat în baza probelor administrate și cercetate în cadru ședinței de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că soluția adoptată în partea prejudiciului produs prin infracțiune este motivată, și în acest sens instanța de apel corect a reținut expunerile primei instanțe cuprinse în sentință: *„Acțiunea civilă a părții vătămate Cojocaru B. urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente, potrivit art. 255 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul ilicit cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Din informația prezentată de către CSF „Galaxia” nr. 01-05/99 din 05.11.2015 urmează că, Cojocaru B. ca urmare a spitalizării în secția chirurgie nr. 2 în perioada 27.10.2015 - 01.11.2015 a suportat cheltuieli în mărime de 30 200 lei, motiv din care cerințele părții vătămate în această parte instanța de judecată le consideră întemeiate, urmând a fi admise (f.d.108). La fel din bonul de plată seria EZ nr. 124779 din 04.04.2016 urmează că, Cojocaru B. a suportat cheltuieli legate de acordarea asistenței juridice în mărime de 3000 lei (f.d.103). Reieșind din faptul că, cheltuielile de asistență juridică suportate de către Cojocaru B. sunt necesare și rezonabile acțiunilor întreprinse de avocatul Negură I. în prezenta cauză penală, instanța de judecată consideră că cerințele părții vătămate în această parte sunt întemeiate și la fel urmează a fi admise. Totodată, ținând cont de suferințele suportate de către partea vătămată, instanța de judecată consideră necesar a încasa din contul lui Badan I. în beneficiul lui Cojocaru B. suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, considerând suma de 100000 extrem de exagerată. Astfel, acțiunea civilă înaintată de către Cojocaru B. împotriva lui Badan I. urmează a fi admisă parțial în mărime de 53200 lei.” (f. d. 119verso-120).*

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că suma de 30 200 lei cu titlul de prejudiciu material, și cea de 20 000 lei cu titlul de prejudiciu moral suportat, sunt echitabile și pe deplin confirmate de probele ce au fost anexate la materialele dosarului, iar în acest sens nu au fost depistate careva omisiuni din partea

instanței de apel ce ar permite casarea deciziei adoptate, în contextul solicitărilor înaintate.

În concluzie, se menționează că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentul Berezovschi A. în numele inculpatului Badan I., hotărârea contestată în latura civilă fiind bazată pe motive clare și legale, iar din aceste considerente Colegiul penal constată că prezentul recurs ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Badan Ion Xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 martie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru